

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: **BB Deal, s. r. o.**, Partizánska cesta 71, Banská Bystrica, *zastúpeného JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Rudlovská cesta 47*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného č. 1100301/1/1294905/2012/5098 z 30. novembra 2012 a č. 1100301/1/1294961/2012/5098 z 30. novembra 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/15/2013-53 zo dňa 01. októbra 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/15/2013-53 z 01. októbra 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi na účet právnej zástupkyne náhradu trov v odvolacom konaní vo výške 165,85 Eur v lehote 30 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte rozhodnutia len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/1294905/2012/5098 z 30. novembra 2012, ako aj rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/1294961/2012/5098 z 30. novembra 2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Žalovaný napadnutými rozhodnutiami z 30. novembra 2012:

- č. 1100301/1/1294961/2012/5098, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní a poplatkov“) potvrdil **dodatočný platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica č. 9600403/5/2484716/2012/Bed z 10. septembra 2012**, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. bol žalobcovi znížený nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) **za zdaňovacie obdobie jún 2011** zo sumy 80.844,11 € na sumu 34.967,76 €,
- č. 1100301/1/1294905/2012/5098, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil **dodatočný platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica č. 9600403/5/2612067/2012/Lon z 19. septembra 2012**, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. bol žalobcovi znížený nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) **za zdaňovacie obdobie júl 2011** zo sumy 43.064,25 € na sumu 39.152,25 €.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že podstatou sporu medzi žalobcom a žalovaným je nadobudnutie, resp. dodanie tovaru od spoločnosti LONGINEX, s. r. o. Podľa tvrdenia konateľa spoločnosti (žalobcu) V. K., obchod s firmou LONGINEX, s. r. o., sa mal realizovať práve cestou M. B.. Tvrdil, že tovar bol dodaný, zdokladovaný, faktúry boli vystavené. Navrhovaný svedok M. B., cestou ktorého sa mali zabezpečovať obchodné vzťahy medzi žalobcom a firmou LONGINEX, s. r. o., doteraz vypočutý nebol. Konateľ spoločnosti tvrdí, že vie zabezpečiť aj ďalšie dôkazy, na základe ktorých by bolo preukázané, ako obchodný vzťah medzi žalobcom a firmou LONGINEX, s. r. o., prebiehal. Konateľ spoločnosti navrhoval vypočúť aj ďalšieho svedka Šántu.

Zástupca žalobcu poukazoval aj na to, že v samotnom správnom spise sa nachádzajú aj ďalšie doklady, ktoré preukazujú nákup a prepravu cukru od obchodných partnerov, v spise sa majú nachádzať dokonca aj štátne poznávacie značky motorových vozidiel, ktoré prepravu zabezpečovali, cena tovaru, množstvo tovaru a podobne. S týmito dôkazmi sa správny orgán nevysporiadal. Aj z výpovede konateľa spoločnosti LONGINEX, s. r. o., B. B. vyplýva, že pán M. B. zabezpečoval predmetný obchod so žalobcom, konateľ B. B. mu pripravoval len pokladničné doklady, ktoré ponechal v trezore spoločnosti, pričom finančné prostriedky mal preberať M. B..

Krajský súd poukázal na to, že úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude vypočítať svedka M. B. na okolnosti, ako prebiehal obchodný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou LONGINEX s.r.o. Svedok by sa mal vyjadriť aj na okolnosti, akú úlohu zohrával v tomto obchode práve pán M. B., ako dochádzalo k vystavovaniu faktúr, ako prebiehali finančné operácie medzi spoločnosťami, ako bola zabezpečená preprava cukru, skladovanie, na ktorých miestach bol tovar skladovaný, kto odovzdával tovar, kto preberal tovar, aké doklady sa viedli ohľadom tovaru. Výpoveď svedka bude potrebné konfrontovať aj s tvrdeniami konateľa spoločnosti V. K.. Žalobca tvrdil, že vie zabezpečiť aj ďalších svedkov, ktorí by sa mali vyjadriť k tomu, ako dochádzalo k odovzdávaniu a preberaniu tovaru.

Na záver krajský súd uviedol, že povinnosťou správcu dane je postupovať v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. V prípade, že správca dane dospeje k záveru, že je potrebné, aby daňový subjekt predložil ďalšie doklady (dôkazy), vyzve na to daňový subjekt. Pri hodnotení dôkazov bude musieť správca dane vyhodnotiť každý dôkaz jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré vyjdú v priebehu daňového konania najavo.

Krajský súd vychádzajúc z uvedených skutočností napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a veci mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že správne orgány budú musieť zistiť riadne skutkový stav a opätovne vo veci rozhodnúť.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že s vyššie uvedeným záverom prvostupňového súdu sa nestotožňuje, nakoľko má za to, že postupoval v súlade so zákonom o DPH, zákonom č.563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov v nadväznosti na zákon č. 511/1992 Zb. procesne správne,

keď rozhodnutia prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil. Správne orgány pri vydávaní rozhodnutí vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu, čo je uvedené v ich rozhodnutiach, vo vyjadrení k žalobe č.1100301/1/116708/2013/5098 zo 07.03.2013 a č. 1100301/1/116722/2013/5098 zo 7.3.2013 a o čom nemal pochybnosti ani krajský súd v rámci prvého pojednávania rozsudok č. 23S/15/2013-23 z 17.04.2013. Predmetný rozsudok krajského súdu bol zrušený a vrátený mu na ďalšie konanie len z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudku (nie z nedostatočne zisteného skutkového stavu správnymi orgánmi) a tak mal aj súd konať.

Poukázal na to, že žalobca okrem listinných dokladov nevedel objasniť priebeh obchodovania s predmetným tovarom ohľadom (prepravy tovaru) jeho reálneho nadobudnutia od spoločnosti LONGINEX s.r.o., hoci mal na to dostatočný časový priestor. Preto správca dane pristúpil k prevereniu týchto skutočností u spoločnosti LONGINEX s.r.o. – dodávateľa žalobcu (celý priebeh obchodovania s predmetným tovarom je uvedený v dodatočnom platobnom výmere a v rozhodnutí žalovaného). Žalovaný dal do pozornosti, že bývalý konateľ spoločnosti LONGINEX s.r.o. p. B. B. sa do zápisnice č. 9600403/156/12/Bed,Lon zo dňa 10.1.2012 na otázku č. 5 vyjadril, že nepozná osobu, s ktorou podpísal zmluvu zo dňa 09.6.2011 o dodaní cukru. S uvedenou odpoveďou súhlasil a nemal k nej námietky aj p. V. K. konateľ žalobcu. Bývalý konateľ spoločnosti LONGINEX s.r.o. B. B. sa do zápisnice č. 9600403/5/1446/2012/2012/Bed,Lon zo dňa 27.01.2012 vyjadril, že už pozná osobu, s ktorou podpísal zmluvu zo dňa 09.06.2011 o dodaní cukru a je to p. xK.. Ďalej B. B. uviedol v odpovedi na otázku č. 12 ako prebiehali úhrady za dodanie tovaru od žalobcu a to, že peniaze fyzicky preberal bývalý kolega M. B. (p. B. M. nebol konateľom, spoločníkom ani zamestnancom LONGINEX s.r.o., bol len bývalý kamarát konateľa spoločnosti LONGINEX s.r.o.) a ozrejmil priebeh úhrad za predmetný tovar, že pán M. B. bol len kamarát, nebol spoločník, konateľ ani zamestnanec. Peniaze pán M. B. doniesol do trezoru v kancelárii vo Veľkom Krtíši. Osobne sa s ním stretol 1 až 2 krát do apríla 2011. Potvrdenky za úhradu faktúr vystavil, podpísal, nechal v kancelárii v trezore pán B. B. a pán M. B. si ich preberal s trezora počas celého roka. Ďalej uviedol, že tovar sa nakladal v skladoch HBM TRADE s.r.o. v Lučenci a nemá vedomosť, že by sa mal tovar nakladať na inom mieste. Pán B. B. konateľ spoločnosti LONGINEX s.r.o. je jedinou osobou, ktorá môže preukazovať, kde bol cukor uskladnený pred jeho dodaním žalobcovi (sklady HBM TRADE .r.o. v Lučenci). Ani p. M. B. (nosil len peniaze) ani žalobca ani iná osoba nemôžu mať o tejto skutočnosti lepšiu vedomosť ako konateľ spoločnosti LONGINEX s.r.o. Výpoveď p. M. B. by nemala žiadnu váhu, nakoľko tento nebol osobou oprávnenou konať a vystupovať za spoločnosť

LONGINEX s.r.o. Ak žalobca konal v tejto veci s osobou neoprávnenou vystupovať za dodávateľa spoločnosť LONGINEX s.r.o., za takéto konanie si zodpovedá sám a nesie zaň aj následky. Jedinou osobou oprávnenou konať za spoločnosť LONGINEX s.r.o. bol v tom čase jej konateľ p. B. B.. Ak sa p. M. B. aj zúčastnil nakládky tovaru pre žalobcu, bolo to v skladoch v Lučenci, ako je uvedené vyššie, o čom svedčí zápisnica č. 9600403/5/1446/2012/2012/Bed,Lon zo dňa 27.1.2012. Pán M. B. nezabezpečoval predmetný obchod, len zvláštnym spôsobom nosil peniaze a doklady.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že miesto nakládky malo byť pre žalobcu skladoch v Lučenci. To že bude v predmetnom obchode nutná preprava tovaru od spoločnosti LONGINEX s.r.o. k žalobcovi (z Lučenca do Veľkého Krtíša, Prešova, Slovenských Ďarmôt) potvrdzuje aj Zmluva o dodaní cukru z 9.6.2011, kde sa zmluvné strany dohodli, že dopravu predmetu zmluvy si zabezpečuje na vlastné náklady žalobca. Žalobca však nepreukázal ako tovar nadobudol a prepravil z Lučenca do Veľkého Krtíša, Prešova, Slovenských Ďarmôt, odkiaľ bol následne prepravený do Maďarska (výpoveď konateľa spoločnosti BEBO-IMPEX Kft. a CMR). Prepravu tovaru od dodávateľa z Lučenca do Veľkého Krtíša, Prešova, Slovenských Ďarmôt mal žalobca preukázať počas daňovej kontroly, na čo mal dostatočný časový priestor. Tak ako žalobca preukázal predaj tovaru do Maďarska, mal preukázať aj jeho nadobudnutie od spoločnosti LONGINEX s.r.o., čo sa však nestalo. Skutočnosť, že bude potrebné preukázať aj nadobudnutie a prepravu tovaru od spoločnosti LONGINEX s.r.o. žalobca musel vedieť už v priebehu kontroly, minimálne po doručení protokolu. Svoju povinnosť si mohol splniť aj počas vyrubovacieho konania, čo však nevykonal z jediného logického dôvodu, že na prepravu tovaru od spoločnosti LONGINEX s.r.o. nemal žiadne doklady a táto sa reálne neuskutočnila.

Žalovaný zdôraznil, že správca dane zistil pravdivé, objektívne skutočnosti, skutkový stav ohľadom tohto údajného obchodu s cukrom. Nezameral sa len na výpoveď konateľa spoločnosti LONGINEX s.r.o., ale pri rozhodovaní bral do úvahy všetky skutočnosti, t.j. aj výpovede žalobcu a ním predložené doklady. Žalobca však okrem formálnych dokladov, ktoré predložil ku kontrole a ktoré podľa zistení správcu dane neodrážali reálne uskutočnenie predmetného zdaniteľného obchodu, vierohodne nepreukázal nadobudnutie tovaru od spoločnosti LONGINEX s.r.o.

Na základe zistených skutočností vyplýva, že spoločnosť BB Deal s. r. o. nepreukázala reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov – nákup tovaru od dodávateľa LONGINEX s.r.o. v rozsahu, ako je uvedené na dokladoch predložených ku kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za kontrolované zdaňovacie obdobia.

Žalovaný konštatoval, že daňové orgány postupovali v súlade s ust. § 2 a § 29 zákona č. 511/1992 Zb., keď na základe zhodnotenia všetkých dôkazov, ktoré zaobstarali v súlade s ustanovením § 29 zákona č. 511/1992 Zb. dospeli k záveru o nedodržaní podmienok v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov v predmetnom zdaňovacom období. Vychádzali zo základných zásad daňového konania upravených v ustanovení § 2 zákona č. 511/1992 Zb., dostatočne zistili skutkový stav, jednotlivé dôkazy hodnotili podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadli na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Ak odvolací súd potvrdí rozsudok krajského súdu v Banskej Bystrici 23S/15/2013-53 žalovaný navrhol, aby neboli žalobcovi priznané trovy konania z dôvodu, že námietka ohľadom hodnotenia dôkazov a vypočutia svedkov bola uplatnená až v žalobe a nie v odvolacom konaní.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že vykonaným dokazovaním správca dane nezistil objektívne, pravdivé a skutkové okolnosti, keďže sa obmedzil vo vzťahu na preukázanie zdaniteľného plnenia medzi spoločnosťou LONGINEX s.r.o. a žalobcom len na výsluch konateľa B. B. s tým, že ďalšie osoby, ktoré sa obchodu zúčastnili, priamo nevypočul.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>> (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu

a obcí a dbá sa pritom na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinnosti v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia zákona správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 29 ods. 2 citovaného zákona, správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa ods. 8 citovaného ustanovenia zákona, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou

citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil spôsobom spĺňajúcim v plnom rozsahu zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Preto by bolo úplne nadbytočné v preskúmvanej veci opakovať účastníkom známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu. Prvostupňový súd pri preskúmvaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval dôsledne, reagoval vyčerpávajúcim spôsobom na všetky námietky účastníkov konania a vec správne posúdil aj po právnej stránke. S právnou argumentáciou prvostupňového súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Námietka žalovaného, že výsluch M. B. je zbytočným dôkazom, ktorý nemôže prispieť k objasneniu dodávky tovaru od spoločnosti LONGINEX s.r.o. pre žalobcu, je aj podľa názoru odvolacieho súdu neopodstatnená. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že o konaní a vystupovaní M. B. za spoločnosť LONGINEX s.r.o. mal konateľ tejto spoločnosti B. B. vedomosť, pripravoval mu potvrdenia na prevzatie peňazí za tovar, ktorý odovzdával kupujúcim, súhlasil s takýmto jeho konaním, ktoré vykonával v jeho mene za spoločnosť. V konaní nebolo preukázané a konateľ LONGINEX s.r.o. ani nikdy netvrdil, že by M. B. konal svojvoľne, bez jeho vedomia resp. že by konal nad rámec toho, čo boli dohodnuté. Konateľ B. B. akceptoval konanie M. B., netvrdil, že za spoločnosť LONGINEX s.r.o. konal neoprávnene a pokiaľ sa vyjadril, že M. B. je len bývalý kamarát, pričom nebol konateľom ani zamestnancom spoločnosti LONGINEX s.r.o., týmto vyjadrením nepoprel jeho oprávnenie za spoločnosť LONGINEX s.r.o. konať (§ 13 Obchodného zákonníka). Vzhľadom k uvedenému môže preto táto osoba preukázať, ako, kde a od koho nakupoval žalobca cukor. Z výpovede konateľa žalobcu V. K. počas konania vyplynulo, že prevzatia tovaru – kryštálového cukru od dodávateľa sa za spoločnosť LONGINEX s.r.o. zúčastnil len pán M. B., ktorú skutočnosť potvrdil aj konateľ spoločnosti pán B. B., pričom M. B. okrem odovzdania tovaru preberal od žalobcu aj finančné prostriedky ako úhradu za dodanie tovaru. Pokiaľ konateľ B. B. nemal bližšiu vedomosť o tom, kde sa cukor skladoval, na koľkých miestach, kto ho doviezol a odkiaľ, nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu žalobcovi.

Z vyššie uvedeného nesporne vyplýva, že správca dane pochybil, keď v zmysle § 29 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb. nezistil čo najúplnejšie skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane trov konania, keď žalobca bol v konaní úspešný (§142 ods. 1 O.s.p.) a výška trov konania bola v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal vo výške vyčíslenej právnej zástupkyňi náhradu trov odvolacieho konania, trovy právneho zastúpenia vo výške 165,85 Eur za jeden úkon právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu 1/6 tarifnej odmeny za rok 2014 , t.j. 130,17 Eur (správne v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. mala byť vo výške 134 Eur) + paušál 8,04 Eur + 20 % DPH.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2015

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Karin Fedorová